

- c) inte innehåller någon bestämmelse som kräver eller tillåter att nämnda preskriptionstid tillfälligt inte löper eller avbryts enbart på grund av att en konkurrensmyndighet vidtagit åtgärder inom ramen för en utredning eller ett förfarande med avseende på en överträdelse av konkurrensrätten som skadeståndstalan avser?
- 3) Kan artikel 9.1 i direktivet, och övriga bestämmelser i detta samt tillämpliga allmänna principer i unionsrätten, tolkas så, att det är oförenligt med dessa att tillämpa en sådan nationell bestämmelse som artikel 623 i den portugisiska Código de Processo Civil (lagen om rättegången i tvistemål) – när de tillämpas på omständigheter som inträffat före ikraftträdandet av direktivet och före den dag då direktivet senast skulle införlivas, i ett mål vid domstol i vilket talan likaså väckts före sistnämnda dag – som
- a) föreskriver att ett lagakraftvunnet avgörande i ett överträdelseförfarande inte har några verkningar i ett tvistemål i vilket rättsförhållanden som grundas på överträdelsen är föremål för prövning? eller (beroende på den tolkning som görs)
- b) stadgar att ett sådant lagakraftvunnet avgörande i ett överträdelseförfarande i förhållande till tredje man endast utgör en motbevisbar presumtion för förekomsten av de omständigheter som innebär att rekvisiten för påföljd och överträdelse är uppfyllda, i ett tvistemål i vilket rättsförhållanden som grundas på överträdelsen är föremål för prövning?
- 4) Kan artiklarna 9.1, 10.2, 10.3 och 10.4 i direktivet, artikel 288 tredje stycket i Fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, eller andra bestämmelser i primär- eller sekundärrätten, pejudikat eller tillämpliga allmänna principer i unionsrätten, tolkas så, att det är oförenligt med dessa att tillämpa sådana bestämmelser i nationell rätt som artikel 498.1 i den portugisiska Código Civil (civillagen) och artikel 623 i den portugisiska Código de Processo Civil (lagen om rättegången i tvistemål) – när de tillämpas på omständigheter som inträffat före offentliggörandet, ikraftträdandet och den föreskrivna sista dagen för införlivande av direktivet, i ett mål vid domstol i vilket talan likaså väckts före sistnämnda dag – som inte beaktar direktivets ordalydelse eller syfte och som inte syftar till att uppnå det resultat som eftersträvas med direktivet?
- 5) I andra hand, för det fall att EU-domstolen besvarar någon av de föregående frågorna jakande, önskas svar på följande fråga: Kan artikel 22 i direktivet, och övriga bestämmelser i detta samt tillämpliga allmänna principer i unionsrätten, tolkas så, att det är oförenligt med dessa att den nationella domstolen i detta mål tillämpar artikel 498.1 i den portugisiska Código Civil (civillagen) eller artikel 623 i den portugisiska Código de Processo Civil (lagen om rättegången i tvistemål) i deras nu gällande lydelse men tolkade och tillämpade på ett sådant sätt att de är förenliga med artikel 10 i direktivet?
- 6) För det fall att fråga 5 ska besvaras jakande önskas svar på följande fråga: Kan ett enskilt rättssubjekt åberopa artikel 22 i direktivet gentemot ett annat enskilt rättssubjekt i ett mål vid nationell domstol om ersättning för skada som påstås ha vållats till följd av en överträdelse av konkurrensrätten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser (EUT L 349, 2014, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 27 november 2017 – E. G. mot Republiken Slovenien

(Mål C-662/17)

(2018/C 032/22)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E.G.

Motpart: Republika Slovenien

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska intresset från sökandens sida att fullfölja förfarandet i enlighet med artikel 46[.2] andra stycket i det andra direktivet om asylförfaranden ⁽¹⁾ tolkas så, att status som subsidiärt skyddsbehövande inte ger samma rättigheter och förmåner som flyktingstatus för det fall att utlänningar som beviljas internationellt skydd visserligen enligt nationell rätt ges samma rättigheter och förmåner, men där varaktigheten eller upphörandet av internationellt skydd fastställs på olika sätt, eftersom flyktingstatus beviljas permanent, men personen upphör att vara en flykting när de omständigheter som ledde till att han eller hon erkändes som flykting inte längre föreligger, medan subsidiärt skydd beviljas för en tidsbegränsad period och förlängs om skälen därför föreligger?
- 2) Ska intresset från sökandens sida att fullfölja förfarandet i enlighet med artikel 46[.2] andra stycket i det andra direktivet om asylförfaranden tolkas så, att status som subsidiärt skyddsbehövande inte ger samma rättigheter och förmåner som flyktingstatus för det fall att utlänningar som beviljas internationellt skydd visserligen enligt nationell rätt ges samma rättigheter och förmåner men de accessoriska rättigheter som baseras på dessa rättigheter och förmåner är annorlunda?
- 3) Är det mot bakgrund av klagandens individuella situation nödvändigt att bedöma huruvida beviljande av flyktingstatus under de faktiska omständigheter som är aktuella i förevarande fall skulle ge honom fler rättigheter än dem som han erkänns genom beviljande av subsidiärt skydd, eller är det för att det ska föreligga ett intresse i enlighet med artikel 46 [.2] andra stycket i det andra direktivet om asylförfaranden tillräckligt med en reglering i lagen [**Orig. s. 8**] enligt vilken det görs skillnad mellan accessoriska rättigheter som baseras på de rättigheter och förmåner som är kopplade till de två formerna av internationellt skydd?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60).

Överklagande ingett den 24 november 2017 av Europeiska centralbanken av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 12 september 2017 i mål T-247/16, Fursin m.fl. mot Europeiska centralbanken

(Mål C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska centralbanken (ombud: E. Koupepidou och C. Hernández Sasetta, B. Schneider, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Klaganden(a)s yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del som det framgår att de sökande aktieägarna hade ett intresse och talerätt vid tribunalen angående talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet (punkt 2 i den operativa delen av den överklagade beslutet),
- anta ett slutgiltigt beslut i sak och avvisa talan som väckts av de sökande aktieägarna, och
- förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.